

[H. C. Hansen.]

komsten af 29. juni 1948 er optaget til drøftelse med den herværende amerikanske repræsentation. At en sådan drøftelse finder eller har fundet sted, er jo en selvfølge efter overenskomstens ordlyd, men jeg går i mine efterfølgende bemærkninger ud fra som en lige så givne ting, at der ikke er truffet en aftale, som ikke i givet fald kan ændres efter de drøftelser, som nu skal finde sted i rigsdagen.

Regeringens forslag samler sig jo om 10 punkter, hvorefter de 300 mill. kr. anvendes over en række forskellige områder: Der skal bruges 65 mill. kr. til anlægsudgifter under forsvarsministeriet, 15 mill. kr. til teknisk-videnskabelig forskning, 30 mill. kr. til visse industrivirksomheder, 25 mill. kr. til mejerier og slagterier m. v., 5 mill. kr. til visse rederivirksomheder, 75 mill. kr. til elektricitetsværker, 50 mill. kr. til de koncessionerede telefonselskaber, 20 mill. kr. til SAS, 10 mill. kr. til Kjøbenhavns Frivhavns-Aktieselskab og 5 mill. kr. til købstadkommunale og navnlig større købstadkommunale havne.

Der er anledning til at gøre forskellige bemærkninger til denne fordeling. Må jeg først og fremmest have lov til at sige, at det må synes meget diskutabelt, om det virkelig er rimeligt på nuværende tidspunkt at inddrage de militære anlægsudgifter under forsvarsministeriet under denne lovgivning, eftersom det vel må siges at være uklart, hvornår behovet for disse midler melder sig. Der er ikke i denne betragtning nogen uvilje imod, at en del af Marshallmidlerne anvendes til de formål, der her er tale om, og jeg vil endda sige, at mit parti vil finde det rimeligt, om det sker. Men jeg synes, det må være rigtigt at drøfte, om man ikke kan udskyde spørgsmålet om de militære anlægsudgifter under denne lov til det tidspunkt, da der skal træffes afgørelse om anvendelsen af de beløb, der indkommer på særkontoen efter 31. december 1951. Jeg synes, at man på det tidspunkt må have en større overskuelighed over behovet og de tids-terminer, som det her er rimeligt at tage hensyn til. Det er muligt, at den højtærede finansminister udfra de forhandlinger, han har ført, eller som er ført om midlernes anvendelse, må mene det lidet hensigtsmæssigt, og jeg tør i så fald ikke uden videre afvise rimeligheden af at tage beløbet med. Men hvis det er tilfældet, er mit parti af den opfattelse, at de 65 mill. kr., der her er foreslået, bør holdes udenfor fordelingen 1—1, således at man bruger 300 mill. kr. til egentlig erhvervs-mæssige udlån og tager

de 65 mill. kr., eller hvilket beløb man må anse for at være det rigtige, af de 300 mill. kr., som er foreslået afskrevet på reguleringskontoen. Det vil, hvis man må ende i denne, som jeg synes, subsidiære løsning, derigennem være muligt at finde plads indenfor rammen af de 300 mill. kr. til visse forhøjelser, som mit parti finder påkrævet på de øvrige poster, ikke mindst hvad industrien angår.

Når jeg nævner industrien, må jeg måske samtidig nævne håndværket. Det forekommer os påfaldende, at der ikke denne gang er stillet et særligt beløb til rådighed for håndværket. Såvidt jeg er orienteret, er der disponeret over hele det beløb, som efter den tidligere lovgivning var beregnet til udlån til håndværket, og hvis det er tilfældet, hvad jeg mener det er, synes jeg og mit parti, at det i høj grad er en saglig drøftelse værd, om vi ikke også denne gang skal medtage en bestemmelse om dette. Vi må efter vor opfattelse se nærmere på dette spørgsmål i udvalget.

Hvad industriforslaget angår, må jeg for det første sige, at det forekommer mig, at beløbet må forhøjes. Det er efter vort skøn et særdeles lavt anslået beløb, der her er indføjet. Jeg vil på mit partis vegne give udtryk for den opfattelse, at man godt og vel bør fordoble beløbet til industrivirksomheder, f. eks. fra de foreslåede 30 mill. kr. til ca. 70 mill. kr. Der har jo været god anvendelse for de beløb, der i første omgang blev stillet til rådighed, og nu er der yderligere tale om en udvidelse af lovens område, idet det i lovtæksten fastsættes, at der fremover skal tages hensyn til, om de pågældende virksomheders produktion vil kunne udnyttes i forsvarrets tjeneste. Denne udvidelse går jeg ud fra må fastholdes, men en klaring — og det vil vel sagtens sige en ændring — forekommer os absolut nødvendig. Som lovtæksten nu er affattet, nævnes valutahensynet overhovedet ikke, og det må dog være ganske naturligt, at man som et afgørende kriterium for bevilningen af lån også har dette, om virksomhedens produktion er af betydning for vor eksport eller besparende for importen. Det forekommer os, at en undladelse af at medtage eksportens hensyn i lovtæksten i praksis må indebære en meget stærk begrænsning i industrilånudvalgets virksomhed, og jeg vil endda gå så vidt, at jeg vil rejse tvivl om, hvorvidt overhovedet den hidtidige virksomhed efter de retningslinier, der har været fulgt, kan fortsættes, eller om man ikke simpelthen bliver nødt til at standse den. Vi må derfor ønske en sådan udvidelse af